

KLEKS

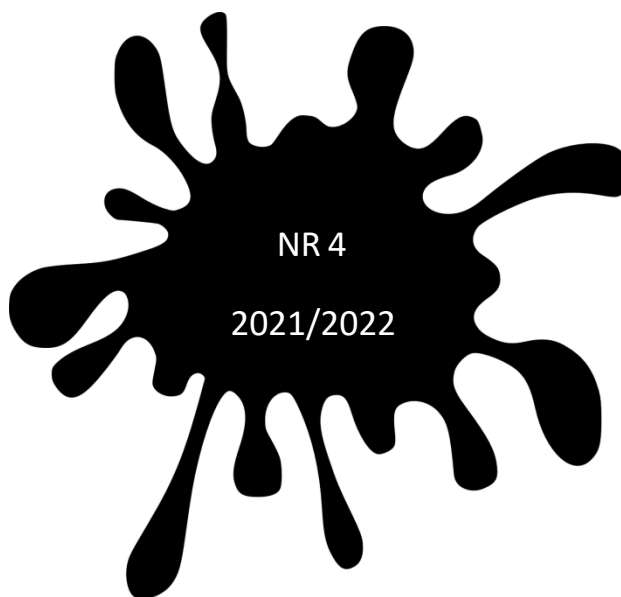

DWUMIESIĘCZNIK SZKOLNY

Szkoła Podstawowa im. Unii Europejskiej w Trąbczynie

W tym numerze:

• Z życia szkoły
• Wywiad
• Sonda
• Forum Mistrzów Pióra
• Recenzja
• Muzyka
• Sport i gry
• Poznajmy się
• Uśmiechnij się
• Krzyżówka

*Maj – rocznica pięknych serc!
Maj – rocznica wielkich myśli,
Tym, co dawno przeminęli,
Hołd składają, ci co przeszli.
Choć przeminął dawno wiek,
Dawne hasła się zmieniły,
Orzeł począł nowy bieg,
Lecz z przeszłości czerpał siły.
Z tych w ciemnościach jasnych chwil,
Kiedy miłość pobratała
W jedną całość Polski stany,
Miłość ponad wszystko trwała.
Tym, co w Polsce dali myśl,
Aby stworzyć cud majowy,
Cześć z oddaniem złożmy dziś,
przed pamiątką chyląc głowy.
Michał Aret – „Trzeci Maj”*

Zespół Redakcyjny: Łucja Olejniczak, Klaudia Widerowska, Nikola Banaszak, Amelia Michalak, Kinga Kierzek, Milena Knapik, Bartek Bartoszczak, Szymon Matecki, Nikodem Przybylski

Opiekunowie: Ewa Kłodzińska, Michał Rek

Z ŻYCIA SZKOŁY

Tłusty czwartek w naszej szkole

W naszej szkole jak zwykle Tłusty Czwartek minął na słodko. Pragniemy serdecznie podziękować Paniom Kucharkom za przygotowanie przepysznych paczków. Dzięki Wam wszyscy w szkole obchodziliśmy ten dzień zgodnie z tradycją, kosztując rozplywających się w ustach paczków, które błyskawicznie znikają z talerzy.

Wycieczka klas IV-V do Konina

Dnia 7 marca br. klasy IV-V wraz z wychowawcami wybrały się do Konina. Wyjazd został zorganizowany z okazji zbliżającego się Dnia Kobiet. Po aktywnie spędzonym przedpołudniu na pływalni oraz kręgielni wszyscy udali się na posiłek do

restauracji Mc Donalds. Wszyscy bawili się wyśmienicie!

Sukces naszych uczennic w V Wojewódzkim Konkursie Historycznym

3 marca 2022 r. w Centrum Kultury i Sztuki „Oskard” w Koninie odbyła się uroczysta gala podsumowująca V Wojewódzki Konkurs Historyczny „Mój Bohater Żołnierz Wyklęty”, którego celem jest upamiętnienie Narodowego Dnia Pamięci o

Żołnierzach Wyklętych. Konkurs był przeprowadzany w kilku kategoriach. Nasi uczniowie wykonali prace w czterech różnych kategoriach: Lapbook, komiks, praca plastyczna i praca literacka. Wśród nagrodzonych znalazły się dwie uczennice z naszej szkoły: Maja Ławniczak z klasy 7b – III miejsce w kategorii praca plastyczna Nikola Jankowska z klasy 7a – wyróżnienie w kategorii praca plastyczna.

Dzień Matematyki

Tradycyjnie w naszej szkole marzec poświęcamy matematyce, a w tym roku jesteśmy Matematycznie zakręceni. W klasach powstały piękne gazетки tematyczne, a uczniowie uczestniczyli w różnorodnych konkursach plastycznych, fotograficznym i wiedzy. Z kolei 14 marca obchodziliśmy Dzień Matematyki pod hasłem: Matematyka to jakiś kosmos.

Lekcje matematyki wyglądały inaczej - bez książek i zeszytów, były rebusy, łamigłówki, skojarzenia matematyczne i zabawy w grupach. Wykonywane zadania i rywalizacja wzbudziły wiele pozytywnych emocji, a uczniowie mogli się przekonać, że matematykę da się lubić.

Solidarni z Ukrainą

Społeczność naszej szkoły solidaryzuje się z dotkniętą wojną Ukrainą. Podczas lekcji wychowawczych nauczyciele rozmawiali z uczniami na temat trudnej sytuacji za naszą wschodnią granicą. W ramach wsparcia dla narodu ukraińskiego uczniowie wykonali plakaty, które rozwiesiliśmy w szkole. Uczniowie, pracownicy szkoły oraz rodzice aktywnie włączyli się w akcję zbiórki darów żywnościowych oraz produktów pierwszej potrzeby dla ofiar wojny. Hojność przerosła nasze oczekiwania! Ponadto pracownicy szkoły przekazali środki finansowe na konto Polskiej Akcji Humanitarnej. Wielkie serca okazali też członkowie koła dziennikarskiego, którzy cały dochód z najnowszego numeru KLEKSA przekazali na rzecz Ukrainy. Warto pomagać!

Dzień Św. Patryka

Dnia 17 marca obchodziliśmy w naszej szkole Dzień Św. Patryka. Z tej okazji zespół nauczycieli j. obcych, Samorząd Uczniowski oraz Szkolny Klub Wolontariatu przygotowali rozmaite inicjatywy.

Na cześć patrona Irlandii większość uczniów ubrała się na zielono. Na korytarzach szkolnych zauważyć można było irlandzkie elementy. Uczniowie wzięli udział tego dnia w wyjątkowych lekcjach krajoznawczych przygotowanych przez nauczycielki j. angielskiego. Dzięki temu mogli poznać bliżej zwyczaje i tradycje krajów anglojęzycznych. Przedstawiciele Samorządu Uczniowskiego wcielili się w elfy Leprikony, które rozdawały wszystkim uczniom oraz pracownikom szkoły tradycyjne czterolistne koniczynki na szczęście. Wolontariusze Szkolnego Klubu Wolontariatu wzięli udział w akcji "Mile słowo dla koleżanki i kolegi". Zadaniem uczniów było napisanie życzeń dla wylosowanego przez siebie kolegi czy koleżanki. Celem akcji było integrowanie uczniów, budowanie pomiędzy nimi pozytywnych relacji, a także wspieranie wzajemnej życzliwości. Uczniowie chętnie wzięli udział w akcji wykazując się przy tym kreatywnością i pomysłowością. To był szczęśliwy i niezwykle optymistyczny dzień!

Projekt "Rusz się po zdrowie!"

18 marca rozpoczęliśmy zajęcia z projektu „Rusz się po zdrowie”. Zgodnie z zapowiedzią pierwszą godzinę poświęciliśmy aktywności fizycznej. Dzieci z klas II - IV zaczęły zgłębiać specyfikę zajęć typu fitness połączonych z elementami tańca. Druga godzina przeznaczona była na warsztaty kulinarne. Uczniowie po obejrzeniu krótkiej prezentacji wprowadzającej w świat zdrowego odżywiania podjęli wyzwanie tworzenia własnych zdrowych wersji kanapek, udowadniając, że zdrowe może być smaczne i oryginalne.

Dzień Wiosny

Dnia 21 marca uroczystie obchodziliśmy Pierwszy Dzień Wiosny. Z okazji przypadającego Dnia Samorządności ósmoklasiści przeprowadzili w najmłodszych klasach wiosenne lekcje tematyczne z łąmigłówkami, zagadkami i quizami. Uczniowie wszystkich klas wykonywali w grupach plakaty z hasłami o tematyce wiosennej. Wszyscy wzięli także udział w grach i zabawach na świeżym powietrzu. Punktem kulminacyjnym obchodów była wystawa galerii plakatów wiosennych pt. „Żegnaj Zimo!” oraz integracyjne ognisko z przepyszными kiełbaskami.

2022 Rokiem Marii Konopnickiej

W związku z przypadającą w maju 180. rocznicą urodzin Marii Konopnickiej - poetki i nowelistki epoki pozytywizmu oraz działaczki społecznej – Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustanowił rok 2022 Rokiem Marii Konopnickiej.

Aby przybliżyć postać autorki „Roty” całej społeczności szkolnej, uczniowie klasy 8 i 7a przygotowali krótkie wystąpienia, w których przedstawili biogram poetki i zaprezentowali kilka znanych utworów patronki roku. Młodszy koledzy i koleżanki mogli usłyszeć takie wiersze jak „Zima zła”, „Stefek Burczymucha”, „Co słońko widziało”, „Pranie” czy „A jak poszedł król na wojnę”.

Finał etapu gminnego Turnieju Piłki Nożnej o Puchar Tymbarku U-10

Dnia 28 marca w Hali Sportowej w Zagórowie odbył się Finał etapu gminnego Turnieju Piłki Nożnej o Puchar Tymbarku U-10. W meczu zagrały drużyny SP Trąbczyn i SP Łukom. Naszą szkołę reprezentowali: Antoni Bartoszczak, Jan Bączkiewicz, Oliwier Gałdecki, Wojciech Kałmucki, Mateusz Kopczyński, Paweł Olejniczak, Tobiasz Szambelan, Jakub Szymkowiak, Jan Wolniewicz, Bartosz Żelek. Opiekun: Michał Rek. Nasi piłkarze wygrali 3-0! Bramki zdobyli: Mateusz Kopczyński (2) oraz Antoni Bartoszczak (1) Gratulujemy! Dzięki zwycięstwu nasi piłkarze zakwalifikowali się do wojewódzkich finałów, które zostaną rozegrane 24 maja w Szamotułach.

Akcja "Posprzątamy Trąbczyn"

Dnia 1 kwietnia z inicjatywy Samorządu Uczniowskiego i Szkolnego Klubu Wolontariatu odbyła się akcja „Posprzątamy Trąbczyn”. Tego dnia 30 uczniów podzielonych na trzy grupy

zaopatrzonych w worki i rękawiczki pod opieką nauczycieli p. Małgorzaty Kin, p. Romy Zdunek i p. Michała Reka wyruszyło na ulice Trąbczyna i okolic. Podczas 45-minutowej wyprawy zebraliśmy kilka worków śmieci. Cieszymy się, że mogliśmy zrobić dobry uczynek i choć odrobinę przyczynić się do podniesienia porządku w naszej okolicy.

Dzieci dzieciom z Ukrainy

Kolejny raz pani Marzena Kazimierska zachęciła nas do otwarcia serc na rzecz potrzebujących. W czasie Wielkiego Postu wszystkie klasy przystąpiły do przedsięwzięcia Jałmużna wielkopostna. Do puszek zebraliśmy 1205,87 gr. Kwotą tą wsparliśmy akcję *Dzieci na Ukrainie potrzebują pomocy teraz!* za pośrednictwem organizacji UNICEF. Wszystkim darczyńcom - dziękujemy!

Mistrzostwa Powiatu Słupckiego Szkół Podstawowych w "Dwa Ognie"

Dnia 5 kwietnia w Hali Sportowej w Ostrowitem odbyły się Mistrzostwa Powiatu Słupckiego klas I-III w „Dwa Ognie”. W turnieju naszą szkołę reprezentowali uczniowie klasy II i III: Nadia Ciesielczyk, Małgorzata Górską, Nikola Górniak, Maria Kin, Marta Kornatowska, Olga Nowak, Antoni Bartoszczak, Wojciech Kałmucki, Mateusz Kopczyński, Jan Wolniewicz, Bartosz Żelek. Opiekun: Michał Rek. Nasi zawodnicy w fazie grupowej rywalizowali z drużynami ZSP Strzałkowo, SP 1 Słupca oraz SP 3 Słupca. W pierwszym meczu niestety musieliśmy uznać wyższość rywali ze Strzałkowa przegrywając 4:7. Kolejne mecze grupowe były już dużo lepsze i zakończyliśmy je zwycięstwami kolejno 5:1 z SP 1 Słupca i 6:1 z SP 3 Słupca. W półfinale po zaciętym meczu

przeegraliśmy z gospodarzami turnieju SP Ostrowite 6:8. W meczu o 3 miejsce doszło do rewanżu z ZSP Strzałkowo. Nasi zawodnicy po bardzo emocjonującym meczu zrewanżowali się rywalom zwyciężając 6:5. Ostatecznie reprezentanci SP Trąbczyn zajęli bardzo dobre III miejsce! Gratulujemy!

Koło dziennikarskie z wizytą w konińskich mediach

Dnia 6 kwietnia członkowie Koła Dziennikarskiego wraz z opiekunami p. Ewą Kłodzińską i p. Michałem Rekiem udali się na wycieczkę do Konina do redakcji lokalnych mediów tj. portalu

internetowego LM.PL oraz radia MELORADIO. Podczas wizyt w redakcjach uczniowie zapoznali się z pracą dziennikarzy, dowiedzieli się także na temat procesu tworzenia oraz dystrybucji informacji medialnej. Była też okazja do zaznajomienia się w pracy z mikrofonem czy kamerą podczas mini-wywiadów. Uczniowie zadawali pracownikom redakcji mnóstwo pytań, wzięli udział w warsztatach dziennikarskich oraz przekazali pamiątkowe egzemplarze szkolnej gazetki KLEKS. Na zakończenie pełni wrażen medialnych udaliśmy się na posiłek do restauracji Mc Donalds. Była to bardzo cenna lekcja dziennikarstwa. Być może, któryś z redaktorów KLEKSA w przyszłości będzie miał okazję pracować w profesjonalnej redakcji.

Konkurs plastyczny MGOK Zagórów "Najpiękniejsza kartka wielkanocna"

8 kwietnia br. w Gminnym Ośrodku Kultury w Zagórówie został rozstrzygnięty konkurs plastyczny na "Najpiękniejszą kartkę wielkanocną".

W kategorii klas 1-3 zajęli:

I miejsce-Zuzanna Bryk

II miejsce -Nikola Górniak

III miejsce-Oliwier Gałdecki

W kategorii klas 4-8 zajęli:

I miejsce -Sebastian Gałdecki

III miejsce- Zosia Markiewicz

Wszyscy uczestnicy otrzymali pamiątkowe dyplomy. Gratulujemy talentu i życzymy dalszych sukcesów.

Podsumowanie konkursów organizowanych z okazji Święta Matematyki

Konkurs plastyczny

MATEMATYCZNE SKOJARZENIA

I miejsce - Jakub Gęsikiewicz kl.II

II miejsce - Anastazja Bojańska kl.II

III miejsce - Jakub Szymkowiak kl.III

Wyróżnienia:

Lena Balcerzak, Marta Kornatowska,
Olga Nowak, Jan Wolniewicz

Konkurs plastyczny PLAKAT
MATEMATYCZNY

I miejsce - Amelia Michalak kl.VIII

II miejsce - Milena Knapik kl.VIII

III miejsce - Amelia Widerowska, Magdalena Gaweł kl.V

Konkurs fotograficzny MYŚLĘ I WYGLĄDAM JAK PITAGORAS

Nagrody:

Łucja Olejniczak kl.VIII

Maria Parus kl.VIIa

Nikola Jankowska kl.VIIa

Wyróżnienia :

Agata Janowska, Wiktoria Frątczak, Julia Bojańska

Dzień Ziemi

Dnia 22 kwietnia uczniowie naszej szkoły uroczystie obchodzili Światowy Dzień Ziemi. Z tej okazji społeczność szkolna uczestniczyła w apelu ekologicznym. Członkowie koła teatralnego „Iskierki” wystawiły ekoprzedstawienie. Zaprezentowano też pokaz mody ekologicznej. Zwieńczeniem obchodów był happening ekologiczny ulicami Trąbczyna.

Podsumowanie konkursu literackiego

Podczas obchodów Dnia Samorządności 21 marca br. dokonaliśmy podsumowania konkursu literackiego. Jego głównym celem było zachęcenie dzieci i młodzieży do pisania, rozwijanie kreatywności, umiejętności argumentowania, a także podnoszenie poziomu sprawności językowej. Tegoroczna edycja była przeznaczona dla dwóch grup wiekowych. Zadaniem dzieci z klas IV-VI było napisanie listu do ulubionego bohatera literackiego, natomiast starsi uczniowie redagowali wypowiedź argumentacyjną na temat „Gdybym przez jeden dzień mógł być, kim chcę, zostałbym... Jaka postacią literacką lub filmową chciałbyś zostać i dlaczego?” Konkurs cieszył się sporym zainteresowaniem.

Nagrodzeni w konkursie literackim

GRUPA I: Klasy IV-VI

Magdalena Gawęł kl. 5

Julia Dziekanowicz kl. 4

Klara Białecka kl. 5

GRUPA II: Klasy VII-VIII

Nikola Jankowska kl. 7a

Maria Parus kl. 7a

Julia Bojańska kl. 7a

Patryk Żelek kl. 7a

W tej kategorii przyznano również wyróżnienia dla: Wiktorii Frontczak kl. 7a, Amelii Michalak kl. 8, Nikoli Banaszak kl. 8, Łucji Olejniczak kl. 8

Podsumowanie konkursu ortograficznego "Mistrz Ortografii"

23 marca br. odbyła się kolejna edycja Szkolnego Konkursu Ortograficznego „Mistrz ortografii”. Celem konkursu była dbałość o piękno i czystość języka ojczystego oraz motywowanie uczniów do doskonalenia własnych umiejętności w zakresie ortografii. Uczestnicy pisali dyktando pełne pułapek ortograficznych oraz test sprawdzający wiedzę na temat reguł polskiej pisowni. Wyniki konkursu przedstawiają się następująco:

Mistrz Ortografii w kategorii I-III Oskar Szambelan

Mistrz Ortografii w kategorii IV-VI Wiktoria Wypychowska

Mistrz Ortografii w kategorii VII-VIII Izabela Kierzek

Gratulujemy zwycięzcom!

WYWIAD

„Zawsze bardzo lubiłam dzieci. Już w dzieciństwie bawiłam się w szkołę”

Wywiad z panią Małgorzatą Swędrowską – nauczycielką nauczania początkowego w naszej szkole.

Co wpłynęło na pani decyzję o byciu nauczycielem?

Zawsze bardzo lubiłam dzieci. Już w dzieciństwie bawiłam się w szkołę. Moimi uczniami były wtedy własnoręcznie narysowane i wycięte papierowe ludziki.

Czy ktoś zainspirował panią do bycia nauczycielką?

Tak. Była to moja wychowawczyni, a jednocześnie pani od języka polskiego. Była taktowna, miała poczucie humoru i wyjątkowe podejście do uczniów.

Pamiętam, że kiedy uczęszczałam do klasy ósmej, to właśnie pani Halina zasugerowała, że byłabym dobrą nauczycielką. Jej zdanie było dla mnie bardzo ważne i pomogło mi w wyborze takiej właśnie drogi życiowej.

Czy praca z dziećmi jest trudna?

Dla mnie praca z dziećmi nigdy nie była trudna, może dlatego że, tak jak wcześniej wspomniałam, lubię dzieci. Zawsze staram się być sprawiedliwa i wszystkich moich uczniów równo traktować. Chociaż równo nie znaczy jednakowo, ponieważ każde dziecko jest inne i potrzebuje indywidualnego podejścia.

Czy lubi pani pracę w szkole?

Tak. Mam to szczęście, że wykonuję pracę, która sprawia mi satysfakcję i daje dużo radości.

Co najbardziej lubi pani w pracy z dziećmi?

Lubię, kiedy moi uczniowie odnoszą sukcesy w nauce, kiedy potrafią ze sobą współpracować i zgodnie się bawić. Z przyjemnością obserwuję, jak zdobywają nowe umiejętności.

Jak wyglądają lekcje z klasami 1-3? Jest tylko zabawa czy też zabawa?

W klasach 1-3 jest to zdecydowanie „też zabawa”. Staram się stosować takie formy zajęć, aby kształtować jednostki twórcze, otwarte, radosne, optymistycznie nastawione do życia. Aktywizuję podczas lekcji wszystkich moich

wychowanków, biorąc pod uwagę indywidualne cechy i predyspozycje każdego dziecka. Inspiruję i organizuję warunki nie tylko materialne – wystrój klasy, pomoce dydaktyczne, ale także emocjonalne – odpowiednia atmosfera, sposoby pracy, a więc wszystko to, co daje moim uczniom poczucie swobody, bezpieczeństwa i pewności, że są w pełni akceptowani.

Czy widzi pani różnice w nauczaniu klas 1-3 a zerówki?

W zerówce na pewno jest więcej zabawy niż w nauczaniu początkowym. Jednak wszystkie działania zarówno w zerówce jak i w klasach 1-3 mają za zadanie wyposażyć uczniów w podstawy, od których w dużej mierze zależeć będzie dalszy sukces wychowawczy i dydaktyczny uczniów.

Od ilu lat pani naucza?

W tym roku minie 39 lat, jak zostałam nauczycielką. Zdobyłam duże doświadczenie zawodowe, które wykorzystuję w pracy z dziećmi. Staram się podążać z duchem czasu. Ówczesna szkoła stawia przede mną wciąż nowe wyzwania jak choćby obsługa dziennika elektronicznego czy ekranu multimedialnego.

Jak wspomina pani dzieciństwo?

Moje dzieciństwo kojarzy mi się z ciepłem rodzinnego domu. Miałam kochających rodziców i dobre relacje ze starszym rodzeństwem. Z sentymentem wspominam mamę, która piekła pyszne ciasta i robiła mi swetry na drutach oraz tatę, który grał ze mną w karty, lepił dla mnie plastelinowe zwierzęta i pastował moje wiecznie ubłocone buty. Jako dziecko często pomagałam rodzicom w gospodarstwie rolnym, ale nigdy nie brakowało mi czasu na beztrudne zabawy z dziećmi z sąsiedztwa.

Jaki przedmiot szkolny lubiła pani najbardziej, będąc uczennicą?

Moje ulubione przedmioty to: język polski, przyroda i plastyka.

Kim chciała pani zostać jako dziecko?

Próbowałam sobie przypomnieć, ale doszłam do wniosku, że w dzieciństwie nie miałam sprecyzowanych planów zawodowych. Doskonale za to pamiętam, że chętnie wcielałam się w różne role. Kiedy mój brat bawił się w wojsko, ja byłam jego żołnierzem. Zimą, jeżdżąc na łyżwach, wyobrażałam sobie, że jestem tancerką. W tamtych czasach łyżwy były przykręcane do butów i najczęściej po paru minutach odpinały się często razem z podeszwą. Byłam też piosenkarką

(śpiewać każdy może trochę lepiej...) i jeszcze projektowałam plastelinowe stroje dla moich plastelinowych ludzików.

Na jakim profilu była pani w szkole średniej?

W szkole średniej byłam na profilu biologiczno-chemicznym.

Czy widzi pani różnicę między obecną szkołą, a szkołą w czasach pani dzieciństwa?

Różnica między szkołą z mojego dzieciństwa a obecną jest kolosalna. Dotyczy wielu aspektów jak chociażby wyposażenia klas, zaplecza sanitarnego, dostępu do środków multimedialnych, sposobu prowadzenia lekcji, ilości i jakości wykorzystywanych pomocy dydaktycznych. Zupełnie inne we współczesnej szkole są również relacje pomiędzy uczniami i nauczycielami. W szkole z mojego dzieciństwa zdarzały się sytuacje, w których nauczyciele stosowali przemoc fizyczną wobec uczniów. Na szczęście w ówczesnych czasach jest to niedopuszczalne.

Pomimo tak wielu różnic widzę podobieństwo pomiędzy szkołą z mojego dzieciństwa i ówczesną. Szkoła jest miejscem, gdzie uczniowie nawiązują relacje z rówieśnikami, uczą się bezcennej umiejętności życia w społeczności. W szkole zdobywają wiedzę oraz poznają wartości, które na pewno przydadzą się w dorosłym życiu.

Jak spędza pani wolny czas?

W wolnym czasie chętnie czytam książki, spotykam się ze swoimi bliskimi i znajomymi, jeżdżę na rowerze, uprawiam nordic walking, pracuję w ogrodzie.

Jakie są pani pasje?

Moje pasje to: czytanie, podróżowanie, grzybobranie, pływanie i jazda na nartach. Czytanie to pasja, która zakiełkowała, zanim nauczyłam się czytać. Mogłam wtedy w nieskończoność słuchać czytanej przez starszego brata baśni o 12 miesiącach. Wówczas bardzo przeżywałam losy biednej pasierbicy. Uwielbiam podróżować i poznawać nowe miejsca. Bardzo podoba mi się cytat Św. Augustyna - „Świat jest książką. Ci, którzy nie podróżują, czytają tylko jedną stronę”. Miejsca, które do tej pory udało mi się zobaczyć i wywarły na mnie największe wrażenie to: Jeziora Plitwickie w Chorwacji, Jaskinia Postojna w Słowenii, Sagrada Familia w Barcelonie. Pływanie i jazda na nartach to moje

pasje świeżynki, ponieważ uprawiam je od niedawna. Sprawiają mi dużą frajdę. Dzięki nim pokonuję swoje słabości: lęk przed głębokością i wysokością.

Jaka jest pani ulubiona dyscyplina sportowa i dlaczego?

Moje ulubione dyscypliny sportowe to sporty zimowe: jazda figurowa na lodzie i skoki narciarskie. Z przyjemnością oglądam jazdę figurową. Dla mnie jest to niezwykle połączenie dobrej muzyki, tańca, pięknych strojów, a przede wszystkim niesamowitych umiejętności gimnastycznych łyżwiarzy. Lubię też oglądać skoki narciarskie pewnie dlatego, że Polscy skoczkowie przez wiele lat reprezentowali wysoki poziom i zajmowali czołowe miejsca. Skoki narciarskie dostarczają dużo emocji, dlatego chętnie oglądam transmisje sportowe i kibicuję naszej drużynie. W ostatnim czasie śledziłam też niezwykle poczynania Igi Świątek i oczywiście cieszę się z jej sukcesu w Miami.

Jaka jest pani ulubiona książka i dlaczego?

Moje ulubione książki z dzieciństwa to: „Karolcia”, „W krainie Czarnoksiężnika Oza” i „Dzieci z Bullerbyn”. Wszystkie stoją na mojej półce. Czytam, kiedy tylko mam wolną chwilę, ale trudno jest mi wybrać jedną ulubioną książkę. Nie lubię wracać do książek, które już przeczytałam. Czytam książki obyczajowe, powieści autobiograficzne, historyczne, przygodowe, psychologiczne. Rzadko sięgam po kryminały.

Dziękujemy za udzielenie wywiadu. Życzymy sukcesów w życiu prywatnym oraz zawodowym!

WYWIAD

„Moja przygoda z bieganiem rozpoczęła się całkiem przypadkowo...”

Wywiad z panią Katarzyną Szambelan, mieszkanką Wincentowa, mamą dwójki uczniów naszej szkoły, pasjonatką biegania.

Jak rozpoczęła się pani przygoda z bieganiem?

Moja przygoda z bieganiem rozpoczęła się całkiem przypadkowo. Mój brat, który też dużo biega, zaproponował mi bieg w Stawiszynie "5-10-15", na który zgłosiłam siebie i swoje dzieci. Początki były trudne, jednak dzięki wskazówkom brata udało się pokonywać coraz to dłuższe dystanse.

Od jak dawna pani biega?

Mój pierwszy bieg odbył się 26 maja 2019 roku, przebiegłam wtedy 5 kilometrów.

Czy ma pani jakieś szczególne osiągnięcia?

Zdobyłam 4 puchary i kilkadziesiąt medali. Myślę, że mój największy wyczyn to 80 kilometrów przebiegnięte z bratem w Kaliszu. Zajęłam też 1 miejsce wśród kobiet w Rudzicy koło Konina w biegu Muflona. Zaliczyłam też kilka półmaratonów, maratonów i ultramaratonów.

Ile razy w tygodniu pani trenuje?

Trenuje 3- 4 razy w tygodniu.

Jak wyglądają pani treningi?

Moje treningi są zależne od przebieganego dystansu. Odbywam je zazwyczaj rano, gdy dzieci idą do szkoły.

Czy ma pani jakiś swój rekord?

Mój rekord to 80 kilometrów. Marzy mi pokonanie dłuższego dystansu np. ultramaratonu górskiego.

Jak się pani odżywia? Czy trzyma pani dietę?

Nie mam żadnej konkretnej diety, po prostu jem to, na co mam ochotę, dużo owoców i warzyw. Dodam jeszcze, że jestem wegetarianką.

Czy biega pani o każdej porze roku?

Trzeba biegać w każdych warunkach pogodowych, dlatego że muszę być przygotowana do każdej możliwej sytuacji takiej jak na przykład wystartowanie w zawodach. Co, jeśli okaże się, że pogoda nie będzie należała do najlepszych? Powiem wtedy, że nie mogę startować, bo warunki na to nie pozwalają?

Czy ma pani stałą trasę biegów?

Moje trasy są zróżnicowane. Biegam zazwyczaj po drogach asfaltowych, leśnych drózkach oraz szutrowych ścieżkach.

Czy rodzina trenuje z panią?

Nie zdarza się to za często z powodu obowiązków, ale czasami zachęcam dzieci.

Jest pani członkinią jakiegoś klubu sportowego?

Tak, należę do "Klubu Biegacza Supermaratończyka"

Czy ma pani jakieś inne pasje?

Bardzo często gram z moimi dziećmi w piłkę nożną. Lubimy spędzać czas razem.

Dziękujemy za udzielenie wywiadu. Życzymy samych sukcesów!

SONDA

Sprawdzamy naszą wiedzę na temat ekologii!

Z okazji Dnia Wiosny nasza redakcja postanowiła sprawdzić wiedzę uczniów na temat tego, jak powinniśmy dbać o Ziemię i co robimy, by pomóc naszej planecie.

Zaczęliśmy tę sondę od sprawdzenia, czy nasi uczniowie wiedzą, czym jest ekologia i jak rozumieją to pojęcie.

37 uczniów jednogłośnie stwierdziło, że jest to *dbanie o świat*. Następnich **9** powiedziało nam, że jest to *sprzątanie świata*. **8** uczniów rozumie ten termin jako *recykling*. Niestety **11** uczniów nie wiedziało, co oznacza ekologia, a pojedyncze głosy zdobyły stwierdzenia takie jak *niezaśmiecanie* i *ochrona środowiska*.

Zapytaliśmy uczniów też o to, w jaki sposób dbają o środowisko. Najwięcej uczniów, bo **20** powiedziało, że *nie zaśmiecają naszego środowiska*. O pięć mniej osób (**15**) powiedziało, że *segregują śmieci*. **5** uczniów wyznało, że *używa toreb wielorazowego użytku*.

Kolejne pytanie, które zostało zadane to, czy bierzemy udział w sprzątaniu świata. **62** osoby jednogłośnie stwierdziły, że *tak*. Za to **5** osób powiedziało, że *nie*.

4. pytanie dotyczyło tego, czy zabieramy ze sobą do sklepu torbę wielorazowego użytku. Tutaj **58** osób odpowiedziało *twierdząco* na to pytanie. Za to **8** osób powiedziało *nie*.

Zapytaliśmy również, czy wolimy kupować rzeczy w opakowaniach plastikowych czy papierowych. **6** uczniów nie było zdecydowanych i stwierdziło, że *czasami wybiera produkty w opakowaniach plastikowych, a czasami w papierowych*. Natomiast osób, które wybierają opakowania papierowe, jest **47**, a *plastikowe 14*.

Nasi uczniowie odpowiedzieli na trudne pytanie. Brzmiało ono tak: „Dlaczego powinniśmy dbać o środowisko?”. Społeczność uczniowska poradziła sobie z tym zadaniem bardzo dobrze. **31** osób powiedziało, że powinniśmy dbać o środowisko, dlatego *by nie było ono zaśmiecone*. **9** stwierdziło, że robimy to dlatego, że *byśmy żyli w zgodzie z naturą*. **7** powiedziało, że trzeba dbać o środowisko, by *było czyste powietrze*.

FORUM MISTRZÓW PIÓRA

Drodzy Czytelnicy!

W tym numerze „Kleksa” prezentujemy prace laureatów Szkolnego Konkursu Literackiego. Uczestnicy konkursu z klas IV – VI redagowali list do ulubionego bohatera literackiego, natomiast uczniowie klas VII – VIII pisali wypowiedź argumentacyjną na temat „Gdybym przez jeden dzień mógł być, kim chcę, zostałbym... Jaką postacią literacką lub filmową chciałbyś zostać i dlaczego?” Wszystkie nagrodzone prace wyróżniają się barwnym językiem, ciekawym ujęciem tematu, a w przypadku rozprawek – trafną i wnikliwą argumentacją.

Zapraszamy do lektury!

Nikola Jankowska, kl. 7a

Gdybym przez jeden dzień mogła być, kim chcę zostałabym Anią Shirley. Ania to bohaterka książki Lucy Maud Montgomery pt. „Ania z Zielonego Wzgórza”.

Mieszkała w małej wiosce w Kanadzie na wyspie Księcia Edwarda, gdzie trafiła po śmierci rodziców. Była sierotą, tułała się po różnych domach, gdzie musiała ciężko pracować i była niechcianym przez nikogo dzieckiem. Jej życie zmieniło się, gdy trafiła do domu rodzeństwa Cuthbert, którzy mieszkali na Zielonym Wzgórzu. Ania poznaje tam różnych ludzi i przeżywa mnóstwo przygód. Jedne są wesołe i kończą się szczęśliwie, inne denerwują Marylę, a Anię doprowadzają do płaczu. Ania mimo wszystko jest szczęśliwa. Poznaje co to przyjaźń, pierwsza miłość, porażki i sukcesy. Ma swoją rodzinę i swój dom. Rozkwita.

Chciałabym być nią, umieć jak ona mówić to, co się myśli, nie bać się rozmawiać z innymi ludźmi, być taką otwartą, pełną radości dziewczyną. Ania

potrafiła cieszyć się z małych rzeczy, spełniać swoje marzenia. Widziała to, czego inni nie zauważali. Była wyjątkowa.

Drugim powodem, dla którego chciałabym być jak Ania, jest to, że podziwiam ją za odwagę, wytrwałość, siłę. Mimo trudnego dzieciństwa umiała radzić sobie w życiu. Była pogodna i nigdy się nie poddawała. Wytrzymała trudne dni w domu pani Hammond, choć ciężko pracowała, była poniżana i często głodowała. Chciałabym się tego od niej nauczyć.

Kolejnym powodem jest jej oddanie prawdziwej przyjaźni. Przyjaciółką od serca była Diana. Dziewczyny zawsze mogły liczyć na siebie, rozumiały się bez słów, choć marzyły zupełnie o czym innym i były inne. Ania nigdy nie zostawiła Diany w potrzebie, zrobiłaby dla niej wszystko. Można się od niej uczyć, jak być prawdziwą przyjaciółką.

Innym argumentem za tym, że chciałabym być Anią, jest to, że wzrusza mnie jej stosunek do Mateusza i Maryli. Bardzo kochała swoich opiekunów. Dzięki nim miała rodzinę, dom rodzinny i szczęśliwe życie. Opiekowała się nimi, gdy dorosła, robiła wszystko, żeby zawsze mogli być z niej dumni. Kochała i szanowała ich.

Myślę, że jednym z ważniejszych argumentów, dla których chciałabym być Anią, jest to, że pragnęłabym zamieszkać na Zielonym Wzgórzu. Zobaczyć wzgórze, las, jezioro, po którym pływała Ania, wioskę, w której mieszkała. Poznać Dianę, Mateusza, Marylę, Gilberta i panią Małgorzatę.

Moim zdaniem powyższe argumenty dowodzą, dlaczego chciałabym, choć na chwilę być Anią Shirley. Poznać miejsca, ludzi wśród, których żyła. Choć na jeden dzień być rudowłosą, trochę szaloną z głową w chmurach dziewczyną. Przenieść się do innego, myślę, że ciekawszego świata i spojrzeć na wszystko oczami Ani. Chciałabym żyć jak Ania, robić to co Ania i być Anią.

Maria Parus, kl. 7a

Jeśli mogłabym być jakąś postacią literacką, byłaby to Lukrecja z powieści A. Gosciny.

Bohaterka imponuje mi poczuciem humoru i „ciętym językiem”. W zabawny sposób potrafi opowiedzieć swoje przygody np. wtedy, gdy zamiast wymarzonego psa dostała... żółwia. Nazwała go Madonna! Innym razem organizowała imprezę dla znajomych i wśród nieproszonych gości znalazła się jej babcia.

Duża rodzina bohaterki to kolejny powód, dla którego mogłabym być Lukrecją. Jej rodzice są rozwiedzeni, ale pozostają w dobrych relacjach. Do tego tata Lukrecji i jej ojczym umieją znaleźć wspólny język. Z kolei jej babcia zachowuje się, jakby wiecznie była młoda. Ubiera się np. w kolorowe i nowoczesne stroje, ciągle wspomina swoich byłych chłopaków, a obecnie ma dużo młodszego narzeczonego.

Następną pozytywną stroną życia Lukrecji są jej przyjaciółki: Alina, Karolina i Paulina. Bohaterka nazywa je linami. Co udowadnia, że jest inteligentna i pomysłowa. Lubi wychodzić z nimi po szkole do kina i na zakupy oraz rozmawiać przez telefon. Łączy je też wspólna pasja – wspinaczka.

Jak widać życie Lukrecji jest ciekawe i ekscytujące. Myślę, że mogłabym się wcielić w nią, ale tylko na jeden dzień. Przecież lubię swoje życie, mam wielu przyjaciół i kochającą rodzinę.

Julia Bojańska, kl. 7a

Gdybym przez jeden dzień mogła być kim chcę, zostałabym Kevinem McCallisterem, głównym bohaterem filmów „Kevin sam w domu” oraz „Kevin sam w Nowym Jorku”.

Dla niektórych mogłoby być to dość nieoczywiste, ponieważ wybrałam postać, która została zupełnie sama w domu i Nowym Jorku, na dodatek ścigana przez dwóch złodziei – Harry’ego i Marva. Chciałabym nim być, ponieważ był

bardzo kreatywnym, pomysłowym i dzielnym chłopcem. Kevin urzekł mnie swoim dobrym i ciepłym sercem. Z początku przeraził się kobiety, na której siedziały gołębie. Po pewnym czasie dostrzegł jaką wspaniałą osobą jest naprawdę. Umiał dostrzec w biednych zarówno jak i tych których wszyscy się bali, miłe, wielkoduszne osoby. Nie oceniał nikogo w zły sposób.

Na miejscu Kevina, każde dziecko zadzwoniłoby po pomoc lub pobiegło do kogoś, poinformować o sytuacji. Chłopiec wybrał nietypowe rozwiązanie, chciał poradzić sobie sam, na każdym kroku wprowadzał złodziei w pułapkę, wymyślał różne sposoby, aby powalić Harry'ego i Marva na kolana. Jedną z moich ulubionych pułapek była ta gdy Kevin niespodziewanie zrzucił cegły na twarz Marva. Bardzo ucieszyło mnie to, że pomimo tego, że jego rodzina była bardzo daleko, doskonale poradził sobie z zakupami, praniem, uszykowaniem posiłku, pobytem w hotelu oraz samodzielnym uwolnieniem się od ciągłych gonitw ze złoczyńcami.

Trzecim powodem, dlaczego nie zawahałabym się być Kevinem jest to, że chłopak bardzo kochał swoją rodzinę, był uczciwy i miał dobre serce. Na początku cieszył się, że jego rodzina zniknęła, bo w końcu tego pragnął. Jednak po upływie kilku dni zaczął odczuwać tę smutną pustkę, chciał zobaczyć chociaż swoją mamę, przeprosić za to co powiedział. Jako jedyny przestał się bać mężczyzny, który czasem pojawiał się z tajemniczym koszem. Dla mnie Kevin nie miał żadnych wad, to że powiedział swojej matce, że chciałby, aby zniknęli zrobił z nerwów i rozpacz. Myślę, że każde dziecko kiedyś to powiedziało lub chciało to zrobić. Wymienione dwa powyżej filmy były najlepszymi jakie kiedykolwiek obejrzałam, a to dzięki wyjątkowości głównego bohatera. Niejeden dorosły stchórzył by na jego miejscu.

Z powyższych zdań jasno wynika, że zostanie Kevinem na jeden dzień, byłoby dla mnie dniem niezapomnianym, pełnym niespodzianek i zwrotów akcji. Myślę, że tylko bardzo odważne osoby, chciałyby być tym bohaterem, lecz byłyby to przygoda na całe życie. Wnioskując, uważam, że podczas tych dwudziestu czterech godzin nauczyłabym się wiele o życiu.

Patryk Żelek, kl. 7a

Gdybym przez jeden dzień mógłbym być kim chcę, zostałbym jednym z bohaterów lektury "Chłopcy z placu broni" Ferenca Molnára - Ernestem Nemeckiem.

Moim zdaniem to chłopiec zasługujący na miano dzielnego zucha. Przemawia za tym jego odwaga, którą wykazał, wybierając się z Boką do Ogrodu Botanicznego. Udało mu się także odebrać chorągiew skradzioną przez Feriego Acza, a także podsłuchać rozmowę Gereba z obozem wrogów. Staje się wzorem do naśladowania nawet wtedy, gdy nie mówi prawdy ojcu Gereba, by nie sprawić mu przykrości.

Kolejnym argumentem potwierdzającym jego dzielność jest odmowa propozycji, którą przedstawił mu Ferii Acz, by przystąpił do grupy czerwonych. Jednak nie pozwolił mu na to honor, mimo że nikt się z nim nie liczył i nikt o niego nie dbał.

Należy przyznać, że ten drobny, niepozorny chłopiec jest wielkoduszny, wybacza oprawcom i nie żywi urazy. Zależy mu tylko na tym, by zmasać plamę na honorze, jaką jest niesłuszne uznanie go za zdrajcę i zapisanie jego nazwiska małymi literami. W imię honoru, ale przede wszystkim, by obronić Plac, stawia się do walki z czerwonoskórymi.

Na podstawie przedstawionych argumentów można wysunąć wniosek, że w zgranej grupie jest miejsce dla każdego. Mały bohater uczy nas także pokory. Przez długi czas chłopiec był jedynym szeregowcem, któremu wszyscy mogli wydawać rozkazy. Mimo, że marzył o awansie, nie narzekał, tylko czekał cierpliwie na swój moment. Wiedział bowiem, że nic nie przychodzi za darmo i aby móc poczuć się kimś ważnym, najpierw trzeba na to zasłużyć.

Podsumowując, każdy z nas ma swoje miejsce, za które czuje się odpowiedzialny, spędza tam czas. Taki właśnie był Ernest Nemecek. Plac był dla niego wyjątkowym miejscem, symbolem przyjaźni i lojalności. Dlatego chciałbym wcielić się w jego postać.

Julia Dziekanowicz, kl. 4

Podbiel, 24.02.2022r.

Cześć Liso!

Nazywam się Julia Dziekanowicz. Mam 10 lat i chodzę do czwartej klasy. Bardzo bym chciała zaprzyjaźnić się z Tobą.

Książka, w której występujesz „ Dzieci z Bullerbyn”, jest fantastyczna! Masz fajnych przyjaciół i przeżywasz z nimi niesamowite przygody. Najciekawsze było spanie w stogu siana. Nawet nie wiesz, jak bardzo chciałabym też tak spędzić noc. Z przykrością muszę stwierdzić, że mój świat różni się od Twojego. Wydaje mi się, że ciągle opiera się na internecie. Niestety rzadko spotykam się z moimi koleżankami. Najczęściej po szkole rozmawiamy ze sobą na Messengerze. Najgorsze było to, gdy nie mogłam chodzić do szkoły i miałam lekcje zdalne. Uwierz mi, że było to bardzo męczące. Coraz częściej chciałabym tak jak Ty nie mieć dostępu do komputera. Podobnie jak Ty wolę spędzać czas na świeżym powietrzu. Jeżdżę na rowerze, gram w piłkę i dużo spaceruję po lesie. Bardzo lubię kwiaty.

Moim marzeniem jest spotkanie z Tobą. Mogłabyś przyjechać do mnie. Myślę, że jesteśmy podobne do siebie i na pewno byśmy się dobrze bawiły. Zatem zapraszam Cię serdecznie.

Julia Dziekanowicz

Magdalena Gawel, kl. 5

Kopojno, 25.02.2022r.

Droga Nel Rawlison!

Mam na imię Magda i chodzę do V klasy. Piszę ten list, ponieważ niedawno omawialiśmy lekturę pt. „W pustyni i w puszczy” i bardzo zaciekała mnie

Twoja postać.

Chciałabym się dowiedzieć, skąd wzięłaś w sobie odwagę, aby przeżyć te wszystkie trudne chwile. Przyznam, że gdybym była na Twoim miejscu, nie miałabym w sobie tyle siły co Ty. Wszystkie przygody, które przeżyłaś, były fascynujące. Najbardziej zaciekała mnie historia ze słoniem. Nie bałaś się do niego podejść, mimo że było to dzikie zwierzę? Cieszy mnie, że podczas całej podróży miałaś wsparcie Stasia oraz innych osób takich jak Mea czy Kali. Nie można również zapomnieć o Sabie, który podobnie jak Ty wykazał się wielką odwagą. Jestem bardzo ciekawa, co u niego słychać?

Mam nadzieję, że udało Ci się zapomnieć o tych wszystkich złych chwilach. Wierzę, że kiedyś się spotkamy.

Pozdrawiam

Magdalena Gawęł

PS Pozdrów Stasia.

Klara Bialecka, kl. 5

Nowa Wieś, 23.02.2022r.

Cześć Ano!

Od dawna miałam zamiar do Ciebie napisać, ale nie miałam czasu. Wreszcie ferie, trochę odpoczęłam i mam czas na przyjemności.

Mam Ci bardzo dużo rzeczy do powiedzenia, aż nie wiem od czego zacząć. Jesteś moją ulubioną bohaterką książkową, mimo straty rodziców masz w sobie siłę, empatię i jesteś stanowcza. Mamy trochę wspólnego, bo tak samo jak Ty kocham pływać. Różnicą jest to, że Ty pływasz w oceanie, a ja w basenie. Od małego dziecka bardzo lubiłam to robić, ale profesjonalnie uczę się pływać od około dwóch lat. Podziwiam Cię za to, że tak dobrze idzie Ci ten sport, może

kiedyś Ci dorównam. Na początku czytania książki, w której występujesz, moją uwagę przykuł Twój uroczy delfin Sokrates. Miałaś ciekawy pomysł na jego imię. Sokrates jest naprawdę bardzo mądrym i przezabawnym zwierzęciem. Ja nie mam delfina, ale mam za to chomika o imieniu Luluś i dwa psy, Koksa i Bezę. W wolnym czasie uwielbiam się z nimi bawić. Twoje przygody były zapierające dech w piersiach i niebezpieczne. Gdy osoby z Instytutu Linda chciały Cię porwać i tak się nie poddałaś i walczyłaś dalej. Zazdroszczę Ci tej odwagi. Na Twoim miejscu w niektórych akcjach umarłabym ze strachu.

Mam Ci jeszcze mnóstwo rzeczy do powiedzenia, ale już muszę kończyć ten list. Ano, bardzo chciałabym się z Tobą spotkać. Może, gdyby udało nam się to zrobić, popływałybyśmy razem z Sokratesem? Poszłybyśmy na lody, a potem poznałybyś moich małych przyjaciół. Na zakończenie pragnę Cię jeszcze pozdrowić. Mam nadzieję, że szybko się do mnie odezwiesz.

Klara

RECENZJA

W tym numerze gazetki swoimi wrażeniami podzielili się z nami uczniowie klasy 7a. Prezentujemy trzy teksty poświęcone utworowi pt. „Mały Książę”, którego autorem jest A. de Saint – Exupery. Jeśli nie wiecie, czy sięgnąć po tę pozycję, koniecznie przeczytajcie, jakie refleksje wzbudziła w siódmoklasistach.

Agata Janowska

Moim zdaniem lektura pt. „Mały Książę” jest bardzo ciekawa i wciągająca. Bardzo mi się podobała i przeczytałam ją kilka razy. Opowiada o pilocie, który musiał lądować na pustyni, gdyż popsuł mu się silnik w samolocie. Napotkał tam chłopca, który odznaczał się od innych wyglądem, a także charakterem.

Książka wzbudziła we mnie wiele emocji i czytając ją, zapomniałam o świecie rzeczywistym, przenosząc się w świat fantazji. Może być ona trudna do interpretacji i dla wielu wydaje się być niezrozumiała, lecz ja nie miałam z tym problemu. W wielu momentach odczuwałam entuzjazm, razem z bohaterami cieszyłam się z odnalezionej studni lub śmieszyły mnie spostrzeżenia Małego Księcia, co do baranków narysowanych przez pilota. Najbardziej zaciekał mnie moment, gdy chłopiec napotkał lisa. Byłam ciekawa, co się dalej wydarzy i czy obaj się zaprzyjaźnią. Zaciekały mnie też planety odwiedzone przez głównego bohatera i ich mieszkańcy. Każdy z nich zajmował się czymś innym i uświadamiał, co tak naprawdę liczy się w życiu osób dorosłych. Uroniłam łzy przy scenie, gdy żmija ugryzła Małego Księcia. Żał mi było pilota, który w czasie pobytu na Saharze związał się z nowo poznanym przyjacielem. Najbardziej do gustu przypadł mi Mały Książę, który charakteryzował się złocistymi włosami i drobną budową ciała. Podobało mi się jego zaciekawienie światem oraz stawianie na swoim. Był optymistą, zawsze myślał pozytywnie i nawet w trudnych sytuacjach umiał znaleźć rozwiązanie. Fabuła książki była bardzo ciekawa, mogłam dostrzec różnicę pomiędzy byciem dzieckiem, a dorosłym człowiekiem.

Moim zdaniem lektura jest odpowiednia dla każdego niezależnie od wieku i myślę, że warto ją przeczytać. Uczy ona nas spoglądania na świat z innej perspektywy oraz cieszenia się każdą chwilą naszego życia, ponieważ kiedyś możemy żałować, że nie robiliśmy tego wcześniej. Ja sama na pewno zajrzę jeszcze do tej książki.

Wiktoria Frontczak

Moje wrażenia po przeczytaniu książki pt. "Mały Książę" A. de Saint - Exupery'ego są pozytywne. Ta książka jest bardzo ciekawa. Każdy następny rozdział czytałam z coraz większym zainteresowaniem.

Najbardziej spodobała mi się przygoda, gdy Mały Książę spotkał się z lisem i zaproponował zabawę lisowi, bo nie miał osoby, z którą mógłbym mile spędzić czas. Lis jednak odmówił i powiedział chłopcu, że nie jest oswojony i nie może się bawić. Mały Książę zaczął opowiadać lisowi o swojej planecie i róży. Chłopiec zagwarantował lisowi, że nic mu nie zrobi, ponieważ nie poluje na żadne zwierzęta. Lis go wysłuchał i zaproponował, że może go oswoić. Książę miał przychodzić codziennie o tej samej porze, bo wtedy lis z niecierpliwością będzie na niego czekał. Mały Książę się zgodził i z czasem go oswoił. Nadszedł czas rozstania. Lis zaproponował chłopcu, żeby jeszcze raz poszedł do ogrodu z różami. Książę popatrzył na nie i zrozumiał, że jego róża nie jest taka jak te w ogrodzie. Jest wyjątkowa, bo ją oswoił. Mały Książę dzięki lisowi zrozumiał, że zawsze jest odpowiedzialny za to, co oswoił.

Polecam tę książkę, ponieważ jest ciekawa i dużo się w niej dzieje. Jest bardzo fajny bohater, który podróżuje po planetach i poznaje nowych ludzi. Ta książka nauczyła mnie, że jesteśmy odpowiedzialni za te rzeczy, które oswoimy i przede wszystkim w życiu trzeba patrzeć sercem, bo to jest najważniejsze.

Mikołaj Żelek

Jedną z ostatnio przeczytanych przeze mnie książek jest "Mały Książę". Jest to dość zawiślana opowieść. W niektórych momentach musiałem dobrze pomyśleć, aby zrozumieć, o co chodziło autorowi. Książka pokazuje świat z perspektywy dorosłego oraz dziecka.

Główny bohater mieszka na małej planecie nie większej od domu. Co jest jak dla mnie dość dziwne. Ma na niej trzy wulkany i jedną różę. Zaciekało mnie to, kiedy zaczął podróżować i odwiedzał inne, małe planety zamieszkane przez króla, latarnika i geografa. Ten ostatni polecił mu, aby odwiedził Ziemię. Tam spotkał pilota i razem z nim szukał studni. Lubiłem w złotowłosym chłopcu to, że zawsze był uśmiechnięty. Zaciekało mnie też wątek baobabów, które Mały Książę musiał zwalczać, aby ocalić swoją planetę przed rozpadnięciem. Gdyby baobab urósł, jego korzenie zniszczyłyby planetę chłopca, która była bardzo mała.

Myślę, że książka jest bardzo ciekawa. Oceniam ją pozytywnie. Utwór jest dość cienki, ale jest w nim wiele do odkrycia. Można powiedzieć, że skłania nas do przemyśleń. Polecam ją dzieciom i dorosłym.

MUZYKA

C-Bool, właściwie Grzegorz Cebula - polski DJ i producent muzyczny. Zainteresowanie muzyką klubową wykazywał od najmłodszych lat. W 1998 zaczął profesjonalnie pracować jako DJ, występował w lokalnych dyskotekach i klubach muzycznych. Cztery lata później został producentem muzycznym. W 2003 współpracował z zespołem Casteam. Dwa najpopularniejsze nagrania z lat 2003–2004, „Would You Feel” i „House Baby”, wydał już pod pseudonimem C-Bool. W 2010 zyskał rozgłos dzięki utworowi „Body & Soul”, nagrany z wokalistką Isabelle. Singiel trafił na wiele krajowych list przebojów. W czerwcu 2011 wydał debiutancki album studyjny, zatytułowany 8 Years, na którym znalazły się utwory zrealizowane na przełomie ośmiu lat oraz trzy premierowe piosenki. Wydawnictwo promował singlem „Don't Waste the Time”, który nagrał z gościnnym udziałem Jo'.

Krystian Ochman jest amerykańsko- polskim piosenkarzem i kompozytorem. W swojej twórczości łączy śpiew klasyczny z repertuarem rozrywkowym. Ochman jest również zwycięzcą 11. edycji programu The Voice of Poland. Zdobył również Nagrodę Publiczności w koncercie „Premiery” na 58. Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu. Jest także reprezentantem Polski w Konkursie Piosenki Eurowizji.

Najpopularniejszymi utworami Krystiana Ochmana są między innymi „River”, „Prometeusz”, „Ten Sam Ja”, „Pewnego Dnia”.

Daria Zawiałow to polska wokalistka, która utożsamia się z postaciami z japońskich kreskówek, czyli anime. Daria Zawiałow to autorka tekstów oraz kompozytorka. Swoją charyzmą rozkochała w sobie tysiące fanów. Daria skupia wokół siebie głównie widzów anime. Albumy Darii Zawiałow to min. „Wojny i noce”, „Helsinki” i „A kysz!”.

WYDARZENIA SPORTOWE

We wtorek 29 marca br. odbyło się spotkanie Polska-Szwecja. Mecz był bardzo ważny dla biało-czerwonych, ponieważ był to finał baraży o uczestnictwo na mundialu w Katarze, który odbędzie się w tym roku w listopadzie i grudniu. Spotkanie ze Szwedami było pierwszym poważnym sprawdzianem dla Czesława Michniewicza, który objął kadre

31 stycznia 2022r. Na całe szczęście polska drużyna wraz z selekcjonerem spisała się na medal i pokonała Szwecję 2-0 po golach Roberta Lewandowskiego i Piotra Zielińskiego. Dzięki zwycięstwu ze Szwecją, Polacy zagrają na mundialu. 1 kwietnia 2022r. odbyło się losowanie grup mistrzostw świata. Reprezentacja Polski trafiła dość dobrze. Polacy zmierzą się z Meksykiem, Arabią Saudyjską oraz z Argentyną. Planem Polski na te mistrzostwa jest wyjście z grupy, ponieważ ostatnie mistrzostwa pokazały, że nie warto jest zbyt mocno „pompować balonik”. Najsilniejszym rywalem kadry Michniewicza będzie Argentyna z Messim. Leo w tym sezonie nie jest w zbyt dobrej formie, lecz i tak jest gwiazdą światowego formatu. Wielu fanów futbolu czeka na starcie Lewandowskiego z Messim.

Iga Świątek została liderem światowego rankingu tenisistek. Polka po ostatnich zwycięstwach jest 28 w zestawieniu prowadzonym od 1975r. Iga jest pierwszą tenisistką z Polski, która osiągnęła tak wysoką pozycję.

27 marca br. odbyło się zakończenie sezonu skoków narciarskich. Bez wątplenia był to nieudany sezon dla naszych skoczków. Najwyżej w klasyfikacji generalnej z Polaków na koniec uplasował się Piotr Żyła, który zajął zaledwie 14 miejsce. Bardzo rozczarowująca jest pozycja Kamila Stocha, który po ostatnich dobrych latach spadł na 19 miejsce. Zwycięzcą klasyfikacji generalnej został Ryoyu Kobayashi, na podium znaleźli się jeszcze Karl Geiger (2 miejsce) oraz Marius Lindvik (3 miejsce). Po sezonie 21/22 Michał Doleżał przestał być trenerem polskich skoczków i nie przedłużył swojego kontraktu.

CO NOWEGO W ŚWIECIE GIER?

Wiedźmin 3: Dziki Gon

Wiedźmin 3 Dziki Gon to produkcja polskiego studia CD Projekt Red, która zyskała miano gry roku w 2015r. W samej grze wcielamy się w białowłosego wiedźmina Geralta, który wraz z przyjaciółmi stara się odnaleźć swoją przybraną córkę i zwalczyć ścigającą ją tytułowego Dzikiego Gona.

Elden Ring

Elden Ring to gra RPG z konwencji fantasy autorstwa japońskiego studia FromSoftware, która oferuje graczom otwarty świat oraz bardzo ciekawą eksplorację. Na ziemiach rządzonych przez królową Marikę Wieczną, doszło do rozbicia Eldeńskiego Kręgu – źródła Życia Złotego. Drzewa, będące w połowie bogami dzieci Mariki, zapragnęły odłamków zniszczonego Kręgu, zwanych Wielkimi Runami. Nowo pozyskana moc spowodowała na nich jednak szaleństwo, doprowadzając do wojny oznaczającej porzucenie przez Wyższą Wolę.

Horizon Forbidden West

Horizon Forbidden West to kontynuacja Horizon Zero Dawn, czyli poprzedniego hitu holenderskiego studia Guerrilla Games, które po raz kolejny zabierze nas do nietypowego świata, gdzie potężne maszyny przypominają prehistoryczne dinozaury czy też zwierzęta. Powracająca z pierwszej części Aloy wyrusza na tytułowy Zakazany Zachód, by znaleźć źródło plagi niszczącej całe krainy. Do przebycia jest ogromny teren przepelniony przemyślanymi wyzwaniami i aktywnościami

POZNAJMY SIĘ

Julka Wawrzyniak

Julka uczęszcza do klasy 1. Jej ulubionym przedmiotem jest j. polski. Dziewczynka kocha jeść spaghetti. W wolnym czasie lubi rysować. Pierwszoklasistka preferuje kolor fioletowy, a w przyszłości chciałaby zostać nauczycielką.

Kasia Borus

Kasia także uczęszcza do klasy 1. Spośród zwierząt najbardziej preferuje koty. Jej ulubionym kolorem jest niebieski. Dziewczynka uwielbia jeść rosół. Marzeniem Kasi jest zostać w przyszłości fryzjerką.

Wojtek Wolniewicz

To uczeń klasy 2. Ulubionym kolorem Wojtka jest zielony. Gdy zapytano chłopca, co najbardziej lubi robić w wolnym czasie, stanowczo i bez zastanowienia odpowiedział, że kocha grać na telefonie. Uczeń bardzo lubi matematykę. Jego marzeniem jest zostać mechanikiem.

Oskar Marczak-Janus

Oskar uczęszcza do klasy 6. W wolnym czasie lubi grać na komputerze. Jego ulubionymi potrawami są rosół i pizza. Szóstoklasista preferuje kolor niebieski. Oskar w przyszłości chciałby zostać mechanikiem.

UŚMIECHNIJ SIĘ!

Sekretarka wchodzi do gabinetu:

- Panie Dyrektorze, Wiosna przyszła!
- Niech wejdzie!

Mąż do żony:

- Wiosna przyszła, taka piękna pogoda a Ty męczysz się myciem podłóg. Wyszłabyś lepiej na dwór i umyła samochód.

W wiosenne popołudnie Jasio wręcza babci piękny bukiet kwiatów.

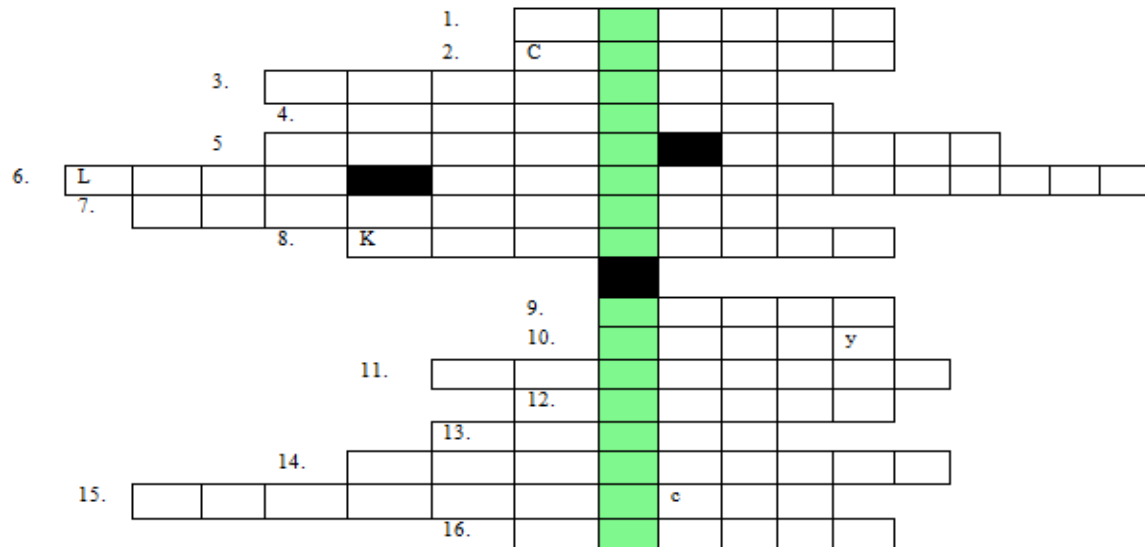
- Ależ Jasiu, musiałeś się strasznie wykosztować na taki piękny bukiet! Zupełnie niepotrzebnie, przecież takie same kwiaty rosną w ogródku.

- Rosły babciu, rosły!

Rozmawia dwóch ogrodników:

- W zeszłym roku na wiosnę z powodu słodkich deszczów wyrosły mi w ogródku buraki cukrowe.
- To jeszcze nic – mówi drugi ogrodnik. – W tym roku na wiosnę w moim ogródku z powodu kwaśnych deszczy wyrosły mi ogórki kiszone!

KRZYŻÓWKA

1. W czasie wiosennym zaczynają rosnać. Są kolorowe i ładnie pachną.
2. Wiosną zaczyna się robić i dzięki temu nie trzeba chodzić już w kurtce.
3. Ten kolor jest najbardziej kojarzony z wiosną. Jest również symbolem natury czy ekologii.
4. Jest to gryzoń, budzi się na wiosnę. Robi głębokie nory i wyściela je mchem i trawą.
5. Potoczna nazwa dla bazi wierzbowych.
6. Jest to dzień po Wielkanocy. Tradycją w tym dniu jest lać się wodą.
7. Jest to czas, który spędzamy z rodziną. Rozpoczyna się od wieczornej Mszy w Wielki Czwartek. Dla chrześcijan to święto uważane jest za najważniejsze w roku.
8. Ten miesiąc jest miesiącem wiosny. Zaczyna się robić ciepło i przyroda budzi się do życia.
9. Przylatują do Polski razem z nadchodzącą wiosną.
10. Pojawiają się razem z wiosną. Niektóre zapylają kwiaty.
11. Topiono ją albo palono, aby przywołać wiosnę.
12. Jest to symbol Wielkanocy oraz zwiastuje nadchodzącą wiosnę.
13. Jest to zbiorowisko roślinności na dużej powierzchni. Często rosną tam różne kwiaty.
14. Jest czerwona w czarne kropki, lata oraz jest niewielkich rozmiarów.
15. Poranna Msza Święta w Wielkanoc.
16. Zaczynają rosnać na drzewach na początku wiosny. Są wielokolorowe oraz spadają na jesień.

.....

HASŁO: _____

Imię, nazwisko i klasa: _____